

Fres :
(C. C. Clausen.)
Wiborg.
(1955.)

Viborg.

Vi omtalte sidst Viborgs Oprindelse, dens Historie og økonomiske Muligheder. I Dag nogle Ord om Byens Seværdigheder.

Fra Stationen fører Alexanderperspektivet tværs igennem Byen ned til Stranden ved Viborgvejen. Det, der har Interesse for Turisten, ligger saa godt som udelukkende Nordvest for denne Tværgade.

Vi følger *Esplanaden*, der delvis er anlagt paa de gamle Voldgrave, og paa hvis Pavillon der Sommerafteenr gerne er Musik, op til Markedspladsen, *Salutorget*, hvor der staar et gammelt Kampestenstaarn, *Rundetaarn*, som i sin Tid var en Del af Stadsmuren. Fra Taarnet kommer vi ind i Byens ældste, tætbebyggede Del, den saakaldte *Fæstningen*, hvis Mure tildels er revet ned og omdannet til Spasereveje. Mange Minder er der ikke fra Fortiden, alligevel gør Kvarteret et gammeldags Indtryk. Dets Gadenavne, som Vagttaarnsgade, Nyportsgade, Vandportsgade, minder om Fæstningstiden. Selv Kirkerne bærer Vidne derom, saaledes har *Finske Kirkens* Klokketaarn i sin Tid været et af Stadsmurenes Taarne. Bevægelsen kan dog ogsaa gaa den modsatte Vej. Den gamle Domkirke anvendes nu til Artilleridepot.

Yderst mod Nordvest i den gamle Bydel ligger indenfor Porten, der fører ud til Broen til Slottet, Gamle

Raadhusortvet med en Statue af Borgens og Byens Grundlægger, Thorkel Knutsson, og Viborgs Museum.

Tilbage gennem den gamle By fører den livligste Forretningsgade, *Kattarinagaden*, til det nye Raadhustorvet, omgivet af Kaserner og andre offentlige Bygninger, Præsidentshuset, Hofretshuset, Raadhuset og den russiske Kirke. Lidt Nordvest for Torvet ligger den smukke nye *Finske Kirke*, bygget af Arkitekt E. Dippel.

Gaar man fra Gamle Raadhustorvet ud over *Aabobroen*, der fører over det smalle Stræde mellem Inderhavnen og Viborgvejen, har man til højre Slotssøen med *Viborg Slot*, hvis alt beherskende Del er det vældige *St. Olavstaarn*, der opad former sig ottekantet. Taarnets nederste Del og nogle af Bygningerne gaar tilbage til Middelalderen. Borgens første Bygherre var Thorkel Knutsson, der 1293 anlagde Slottet som Svenskernes fæste Borg i Karelen og et Værn mod russiske Indfald. Sin Glansperiode havde Slottet i det 15. Aarhundrede, da mange af Sverigs Stormænd sad paa det som ret uafhængige Statsorgere. Senere geraadede det i Forfald. I 1856 led det meget ved en Brand. De russiske Myndigheder har nu ladet det restavrere saaledes, at det i det Ydre saa nogenlunde ser ud som omkring Aaret 1710. Det Indre er derimod fuldstændig forandret. Fra Taarnet er vid Udsigt.

Paa den anden Side af Broen ligger *St. Annæforstaden* med en Statue af Peter den Store; Udsigt tilbage over Byen og Slottet fra Højden. Mod Nord gaar Vejen til det landskabeligt smukkeste i Viborgs Omegn. *Monrepos Park*, anlagt med fin Forstaaelse og Udnyttelse af Terrænet, med skyggefulde Alléer, med smilende Strandpartier, med store Plæner og stejle Klippestier. Godset kom i Slutningen af det 18. Aarh. i Slægten Nicolays Besiddelse, og Baron Paul v. Nicolay, som tilbragte den sidste Del af sit Liv paa Monreposi og døde der

Viborg Slot med St. Olafstaarnet.

1866, 89 Aar gammel, skabte Parken.

Nordøst for Stationen, en god Kilometer borte, ligger *Papulabjerget* med en Park og et Udsigtstaarn.

Tres.

Politikern 23-8-1915

